

Köszönöm

Ültem a fotelben
lappal az ölemben.
Csak bámultam a képernyőt,
könny csordult ki a szememből.
Ahogy azt az egy szót olvastam
Egyszerűen magamba roskadtam.
Nem tudtam mit tenni,
Még levegőt se venni.
Csak egy szó visszhangzott a fejemben,
Amitől a vér is megfagyott erebben.
Egy apró szócska tulajdonképpen
Nekem mégis szívem törte össze a „NEM”
Megértettem nem kellek,
De már elleptek a sötét lelkek.
Egyre csak arra gondolok:
Talán jobb, ha meghalok?
Végig egy számot hallgatok,
Hátha könnyebben elmúlnak a bajok.
Tudom mit kéne tennem,
El kellene felejtenem.
De ez nem megy olyan könnyen,
Mint ahogy az sok könyvben.
Nem baj én már döntöttem,
Marad minden mögöttem.
El fogom felejteni,
Ezentúl semmit nem fog jelenteni!
Hogy honnan szerzek elég erőt?
Kérdezzetek meg pár illetőt.
Ha ők nem állnának mellettem,
Talán már föld alatt lenne testem.
Belőlük merítetek mindent,
Náluk jobb ember nincsen.
Nélkülük nem lenne semmim.
Kikkel nevetnék a semmin?
Nektek mindent bevallok,
Köszönöm, hogy a legjobb barátaim vagytok!